

Eugene Ionesco

PLEŠASTA PEVKA

1. *Zunanja in notranja zgodba drame*

-Zunanja zgradba: Plešasta pevka je enodejanka razdeljena na 11 prizorov, delimo pa jo lahko na dva dela. Prvi ima šest prizorov, drugi pa jih vsebuje 5. Razlikujeta se predvsem v številu nastopajočih, ki jih je v prvem delu manj.

-Notranja zgradba: je antidrama, a kljub svoji drugačnosti ostaja še vedno značilna trojna enotnost kraja, časa in dogajanja. V 6. prizoru je vrh dogajanja, ko se 'Martinova spet najdeta'. Osnova drame so dialogi, v katerih se kaže odnos med osebami in odnos do sveta, ki je v prvi vrsti ekistencialističen.

2. *Oznaka oseb, njihova imena, angleškost, obnašanje*

Osebe nimajo psihološko izdelanega značaja, ampak so tipi. Pojavlja se samo šest oseb: gospod in gospa Smith, gospod in gospa Martin, Mary ter gasilec. Oba para - Smith in Martin - sta pravzaprav identična, saj imata enake značilnosti in podobni vlogi, saj se na koncu pri Smithovih ponovi enak dialog, kot sta ga imela Martinova na začetku. Predstavljajo navadne osebe, kar kažejo tudi njihovi enostavni priimki. Med seboj nimajo nobenih medčloveških odnosov, drug drugemu so tuji. So ogledalo sodobne evropske družbe, saj jih zanimajo le še nepomembne stvari, kot na primer trači. Odnosi so hladni in ne poznajo nobene iskrenosti, dialogi pa so polni nesmislov

Od teh štirih oseb se razlikuje služkinja Mary, ki edina pokaže nekaj čustev, čeprav le veselje ob srečanju z gasilcem. Le-ta pa na vsakem koraku opreza za ognjem, da bi ga pogasil.

Angleškost se kaže predvsem v formalni vljudnosti in frazah, omenjen pa je tudi kralj, vendar pa kljub temu predstavljajo odnose med ljudmi po celotni zahodni Evropi.

3. *Tipiziranje in oznaka didaskalij, primerjava s Sartrom in Krležo*

Didaskalije imajo poseben pomen, saj ne le da dajejo navodila igralcem in bralca seznanjajo z dejanji in okoliščinami, ampak imajo tudi nek umetniški pomen, saj ustvarjajo absurdnost. Pogosto so celo namenjene samo bralcu, saj je dejanje kot na primer 'jo poljubi ali pa tudi ne' verjetno zelo težko odigrati. Pri Sartru so didaskalije zelo skope in so praktično le v pomoč igralcu, Krleža pa se spušča tudi v notranje doživljanje samih junakov.

4. *Vsebinska in jezikovna analiza izpraznjenosti pogovora*

Izpraznjenost pogovora je poudarjena z vsakdanjimi frazami, kar ironizira način izražanja. Ponekod so osebe zgovorne, nekajkrat pa ostanejo tudi brez besed in začnejo govoriti le kratke besede ali nesmiselne stavke. V 11. prizoru se pogovor sprevrže v blebetanje, tako da na koncu izgovarjajo le še posamezne soglasnike in samoglasnike.

5. Primerjava absurda pri Ionescu in Camusu

Absurd se pri Ionescu kaže povsod - v sporočilu zgodbe, kraju, času, dogajanju, ideji in še posebej v dialogih, pri Camusu pa je absurd osredotočen na idejo in sporočilo. Pri Ionescu so absurdne vse osebe, pri Camusu pa le glavni junak in njegov odnos do sveta.